

بررسی رعایت بهداشت دست بر اساس پنج موقعیت سازمان جهانی بهداشت در یکی از مراکز

آموزشی درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ارومیه j.behnam.umsu@gmail.com

شیرین مجلی*، جاوید بهنام قراجه لو*، لیلا سیدزاده*، پریا نصری*، محمد سعیدی*

*کارشناس پرستاری با سلام و احترام

مقاله شیرین مجلی و همکاران جهت شرکت در کنگره خدمتتان ارسال می گردد.

با تشکر

مقدمه:

عفونتهای بیمارستانی یکی از علل مهم مرگ و میر در سراسر دنیا محسوب شده و میزان بروز آن در ایران حدود ۱/۹٪ تا بیش از ۲۵٪ گزارش شده است. یکی از منابع احتمالی این عفونت در بیمارستانها، دستان پرسنل درمانی می باشد. تماس نزدیک و مکرر کادر بهداشت و درمان با بیماران، دستان پرسنل را به عنوان یکی از عاملین مهم انتقال میکروارگانیسم ها مطرح نموده است. این عفونت منجر به بستری شدن طولانی و افزایش میزان عوارض و مرگ و میر می گردد. در این میان، بهداشت دست یکی از مهمترین و موثرترین راههای پیشگیری از مرگ و میر ناشی از دو بیماری اسهال و پنومونی در کودکان زیر ۵ سال بوده و به عنوان اولویت بین المللی به منظور کاهش عفونتهای ناشی از مراقبتهای درمانی شناخته شده است. نتایج مطالعات حاکی از آن است که بهداشت دست به تنهایی قادر به کاهش ۳۰ درصدی موارد عفونت می گردد. با توجه به اهمیت بهداشت دست، هدف مطالعه حاضر بررسی میزان رعایت بهداشت دست در میان کارکنان درمانی بخش کودکان یکی از مراکز آموزشی درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ارومیه می باشد.

روش کار:

در این مطالعه توصیفی مقطعی، با استفاده از چک لیست سازمان بهداشت جهانی، پنج موقعیت بهداشت دست در میان کارکنان پزشکی شامل پزشکان، پرستاران و خدمات در بخش اطفال یکی از مراکز آموزشی درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ارومیه در سال ۱۳۹۵ مورد مشاهده و بررسی قرار گرفت. سپس نتایج به تفکیک ۵ مرحله قبل از تماس با بیمار، قبل از اقدامات آسپتیک، بعد از تماس با مایعات خطرناک بدن و خون، بعد از تماس با بیمار و بعد از تماس با محیط بیمار در ۸۶۸ موقعیت مورد بررسی قرار گرفته و نتایج با استفاده از آزمون های آماری توصیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها:

نتایج مطالعه حاضر نشان می دهد که میزان رعایت بهداشت دست در گروه پرسنل خدمات به میزان ۶۱٪ در بالاترین میزان نسبت به دو گروه پرسنل پزشک و پرستار می باشد. همچنین میزان رعایت بهداشت دست در موقعیت بعد از تماس با مایعات خطرناک بدن و خون در هر سه گروه پرستار، پزشک و خدمات از بالاترین میزان (۹۳٪، ۷۵٪ و ۸۹٪ بترتیب) برخوردار بود و میزان رعایت بهداشت دست در موقعیت قبل از تماس با بیمار در گروه پزشک و پرستار از کمترین میزان (۳/۹٪ و ۴۵٪) و در گروه خدمات در موقعیت بعد از تماس با بیمار (۲۴٪) از کمترین میزان برخوردار بود.

بحث و نتیجه گیری:

در مطالعه حاضر، بیشترین میزان رعایت بهداشت دست در مرحله بعد از تماس با مایعات خطرناک بدن و خون و کمترین میزان آن در مرحله قبل از تماس با بیمار می باشد. با توجه به ضرورت بهداشت دست و لزوم رعایت آن توسط کلیه کادر درمانی و همچنین اهمیت سلامت و بهداشت بیمار در طول دوره بستری، لزوم برگزاری کلاسهای آموزشی ضمن خدمت در زمینه بهداشت دست و انجام ارزیابی های دوره ای و مدون جهت بهبود و ارتقا بهداشت دست توسط کادر درمانی ضروری به نظر می رسد.